

ԻԼԱՆԻՔ

Ա

Լըցիր, սուրբ Կոյս, զիս կարօտով. երբ պիտոր գըտնամ քեզի,
Մայլէի դէմքիդ մուրատով. երբ պիտոր գըտնամ քեզի.
Ինչո՞ւ ես միշտ պիւլպիւլի պէս քաշեմ կը դար, կոծ կ'անեմ.
Ձի դու վարդ մ'ես՝ անուշ հոտով, երբ պիտոր գըտնամ քեզի.
Մեծ փափաքով ցանկալիիդ ես կը սիրեմ խելքէ դուս.
Յուալի սիրտըս խոցեր ես, չիֆէ չըկայ մեռնելուս.
Համբերութիւնըս կըտրեցաւ, քեզ երեցուր աչքերուս,
Վառուեր եմ սիրուդ հըրատով, երբ պիտոր գըտնամ քեզի.
Գան մըխթարելու խեղճիս քառասուն ազնիւ հարան,
Բացուի երկինք, հըրեշտակներ, սըրբեր, կուսանք երևան.
Չալուի քաղցըր սառչ ու սանդուրներ, քեաման, նըւագարան,
Աս սիրտըս չի հանգիր ատով. երբ պիտոր գըտնամ քեզի.
Ըստ որում դու մայր գըթած ես, ունիմ՝ շատ գիւման քովըդ,
Իմ կողմանէս սերտէնէր փառք տալու թող գան քովըդ.
Ղունկիւնոսը Հէչ կը խընտայ՝ չըգըտուի ինչուան քովըդ.
Տէ, մէկ յոյս մը տո՛ւր խըրատով. երբ պիտոր գըտնամ քեզի.

Բ

Ո՛վ ցանկալի Կոյս սըրբազան, չէ՛մ մի ըսեր քեզի՝
Տէրտերըդ ներքս հեղան զեղան, չէ՛մ մի ըսեր քեզի.
Կուրծքըս ճեղքէ, բոցակիւկեալ խորված սիրտըս սէյր էրս.
Դեղ չի գըտուիր՝ լիւր բըժիշկ գան. չէ՛մ մի ըսեր քեզի.
Ներսէս կ'այրիմ, ձէնըս շիլեր, նըստեր եմ սըզով ու սուս,
Հախ չունիմ մի, ախ՛ Նազելի, քեզ համար թալիքատուս.
Դու կը մընաս յոյս, ապաւէն, մըխթարանք տըրտմելուս,
Բարեկամքըս կը հեռանան, չէ՛մ մի ըսեր քեզի.
Սուրբ պատկերդ իմ աչքիս առջև միշտ քաշուած ինձ կ'երևի,
Կը ըզմայլիմ տեսութեանըդ, դէմքդ է նըման արևի.
Իմ մի միայն սիրելիս ես, քեզ սիրեցի, սիրտ տըւի,
Բոլոր կեանք այ կ'անեմ զուրպան, չէ՛մ մի ըսեր քեզի.
Թա՛ն պըզտըկուց Ղունկիւնոսին սէրն ու սէվտան դու եղար,
Հէչ ես ըզուէս վար կը ձըգմմ սուրբ անունդ ուրախարար.
Աննըման զեղեցկութիւնըդ կու տայ իմ մըտքիս զարար,
Խեղքս առիր՝ էրիր փէրուշան, չէ՛մ մի ըսեր քեզի.

Գ.

Տաքութիւնով սիրտս էրեցաւ, ես հիւանդ եմ, ջուր կ'ուզեմ,
 Լերդ ու թորքս բռնակեցաւ, ես հիւանդ եմ, ջուր կ'ուզեմ.
 Ջուր մը կ'ուզեմ անմահական Մայր Տիրուհէդ, թէ՛ հասու,
 Ձէնըս քաշուաւ, բուկըս չորցաւ, ես հիւանդ եմ, ջուր կ'ուզեմ:
 Թափէ ընկայ, աչքիս լուսը նըւաղեցաւ ցաւերէն,
 Ինձի խմտատ թէ կ'ըլլայ նէ՛ կ'ըլլայ Աստուածամօրէն.
 Պըւկըներուս մօտեցուցէք արքայութեան աղբիւրէն,
 Իներանըս խիստ պապակեցաւ, ես հիւանդ եմ, ջուր կ'ուզեմ:
 Շատ բժիշկներու գիմեցի՝ առողջութեան մը յուսով,
 Ոգուտ չե՞կաւ, մաշեցուցի կեանքըս՝ դեղրանքով, պաստով.
 Լոյս զըրիստին միջի եղած հաւուզներէն մէկ թասով,
 Լեզուն տամդիս կըպչըտեցաւ, ես հիւանդ եմ, ջուր կ'ուզեմ:
 Ղունկիանոսը զըզուեցաւ ան հէթիմներուն դառն գեղէն.
 Պայծառափայլ պարտիգին պաղ վազած անուշ հեղեղէն՝
 Բացէք, իմ՝ ներքըս կապեցէք, զովացընէ մէկ հեղէն.
 Յօրայ դէրտերն ինձ տըրուեցաւ, ես հիւանդ եմ, ջուր կ'ուզեմ:

Դ.

Դէրտի տէր եղայ դէրտովդ՝ ես, Աբրուհի, քեզ կ'ուզեմ,
 Արտասուքիս գութըդ շարժէ, միշտ, իսկուհի, քեզ կ'ուզեմ.
 Տէ՛, մէկ անգամ երեցիբ՝ որ հոգիս քեզ տամ, ընծայեմ,
 Միշտ յախտեան քեզ հետ ըլլամ, ա՛խ, Տիրուհի, քեզ կ'ուզեմ:
 Տեսութեանդ փափաքիւր եմ՝ որպէս միևըջերուի՝ ջուրց,
 Կ'ողջամ, կու լամ, սուգն եմ մտեր, հազեր եմ տներ ու քուրծ.
 Սիրաբն սաստիկ բռնակեր է, կ'այրի ինչպէս խտտի խուրձ,
 Սալթ քո սիրուդ կըրակներն է, Աստուածուհի, քեզ կ'ուզեմ:
 Կարօտդ այնպէս կը քաշեմ՝ որ աշխարհ աչքիս չերևար,
 Տահա ճամբադ ըսպասեմ մի, տէ՛, եկէ՛ ինձ քովդ տար.
 Չեօլերն եմ մընացեր, վայ ինձ, կեանքս այ եղաւ խիստ երկար,
 Անուշահոտ բըրաբիսն վարդ, Վարդուհի, քեզ կ'ուզեմ:
 Խիստ զըզուեր եմ, դառնացեր եմ վրտանգալի յայս կենաց.
 Ո՛րչափ ցաւեր ժողովուեր են, մէկ դու սիրտըս ճեղքէ՛, բաց,
 Աչքովդ տես, գիտցիր որ այլ քաշիմքըս չը մընաց.
 Չեն մի խըղճար Ղունկիանոսին, ո՛վ Թագուհի, քեզ կ'ուզեմ:

Ե.

Մաքրաղարդ կոյս, Տիրուհիդ իմ, խեցող քեզ համար ես եմ.
 Խըմեր եմ սիրուդ բաժակը, տեսուդ սիրահար ես եմ.
 Կարօտովդ խիստ մաշեցայ, կու լամ, կ'ողջամ զօր գիշեր,
 Սուրբ անուանդ արիւն թափել՝ մեռնելու յօժար ես եմ:
 Ձէնըս լըսել տալ կըրնամ մի, սաստիկ բողոք վերցուցի,
 Ապաւինութիւնըս, յոյսըս՝ բոլոր քեզի դարձուցի.
 Առողջութեանս հետ միատեղ՝ մաշ ապրանքըս կորցուցի,
 Յոյս երանելուն նայէ՛ մէկ, անկից քիչ մը վար ես եմ:

Զարմանալի գութ կը շարժես խղճալի մեղաւորաց,
Ողորմելուս ճար ճարակը, քաղցրագութ, 'ի քեզ մընաց.
Ըսքանչիի հրրաչքով դու գեղ կ'ըլլաս ախտաժեստաց,
Տէ, փութա եկ բըժըշկելու, հիւանդ ցաւագար ես եմ:
Հիւանալի խոնարհութիւնդ հղկելուս ալ սորվեցուր,
Ինձի ուղեկից ըլլալու՝ արփի պայծառւէլոյս մը տո՛ւր.
Անտըրտում ուրախութիւնը Ղունկիանոսը շուտ հասուր,
Փութանակի յարքայութիւն ըսողն ինձի աար՝ ես եմ:

2

Եղկեկեաց ու խեղճ աղքատաց տէր կայնող՝ Աստուածածին,
Տառապելոց ես յոյս ու մուտ ու օգնող՝ Աստուածածին.
Քաղցրը գըթած աչքով ինձ այ մէկ նայիս նէ՝ ձեռք կու տայ,
Անբըժըշկելի վէրքերուս գեղ էնող՝ Աստուածածին:
Յախարհի մէջ քաշածներըս անպատում է՝ քեզ ըսեմ,
Հիւանդութիւն, աղքատութիւն, խեղճութիւն կրողն՝ ես եմ:
Ախ, քո անուշ երանաւէտ ձայնըդ երբ պիտոր լըսեմ,
Ողբ ու լացըս ուրախութեան դարձընող՝ Աստուածածին:
Աս Բնչպէս քո սէրդ իմ վըրաս աւելցուցիր, շատցուցիր,
Բիւր անգամ դըժոխոց զըռնէն զիս բըռնեցիր գարձուցիր.
Հիմա ալ՝ որ հառաչանքիս ականջ բացիր լըսեցիր,
Տէ, խընաացու անճառ փառացն հասցընող Աստուածածին:
Ղունկիանոսն եմ, ողորմածիդ տէրալի սիրտըս կը ըսնամ,
Կարօտովդ կը խորվըտիմ, կերպ կերպ ցաւեր կ'իմանամ.
Հէջ քու մայրական գութըդ կը թողմ ուր ես խեղճ մընամ.
Որդուդ անգին արընովը զիս գընող՝ Աստուածածին:

Է

Մայր սուրբ, իմ լացըս լըսեցիր, շնորհակալ եմ քենէ.
Դըթութիւնըդ հանդըպցուցիր, շնորհակալ եմ քենէ.
Իմ ումուտս ես, ապաւնս ես, իմ բոլոր յոյսըս դու ես,
Սըրտիս իղձը կատարեցիր, շնորհակալ եմ քենէ.
Մայր յուսոյ ես, մայր սիրոյ ես, մայր գըթած ես, մայր կենաց,
Քաջ բըժիշկ ես, քաջ գեղթափ ես, քաջ մէհէմ ես, գեղ վիրաց.
Ողորմած ես, բազմագութ ես, քաղցրասիրտ ես եղկեկեաց,
Սուգս յուրախութիւն դարձուցիր, շնորհակալ եմ քենէ:
Յօր երանելուն նըման՝ իմ յանձիս վէրքեր բացուեցան,
Անտաննի խիստ կըսկիծներ՝ սըրտիս մէջ գումարեցան.
Ինձ հիւանդէս բըժիշկներն որ ձեռք քաշեցին՝ ես կեցան՝
Դու հասար զիս բըժըշկեցիր, շնորհակալ եմ քենէ:
Եկար յերկնուց Ղունկիանոսին մըխիթարիչ ըլլալու,
Չեմ արժանի՝ պիղծ բերնովըս սուրբ ոտքերդ համբուրելու.
Անուշիկ Աստուածօրգուդ ու քեզ՝ յաւիտեան փառք ապալու,
Ինձի միշտ պարտաւորեցիր, շնորհակալ եմ քենէ:

Ը

Սալթ զըժրախտ ես մի եմ եղած, վաս օրեր տեսայ ինչո՛ւ.

Աշխարհի մէջ չըխնայեցի, գէշ դարի հասայ ինչո՛ւ.

Ո՛վ կաթոգին Աստուածամայր, ողորմէ խեղճ աղքատին,

Դաւթայ ու Պետրոսի նման՝ կոծ էրի ես այ ինչո՛ւ.

Ըստ որում իմ խելքս առեր ես, երբ ցանկալիդ միտք բերի՛

Աս խայալով աչքիս առջև բացուեցաւ մէկ մեծ տէրի,

Փընտըռտեցի քեզ նազելիդ չըզըտայ սիրտըս կ'էրի.

Նորանոր խիստ բորբոքեցայ, լալու ըսկըսայ ինչո՛ւ.

Էօրս ըլլայ նէ՛ չի դիմանայ այս կերպ սիրոյ տանջանայ,

Հեղձամըղձուկ մորմոքըս տես, կը ձեծկըւիմ գըլխիբաց.

Հէլպէթ պիտոր արժանանամ ես անթառամ պըսակաց,

Մէր իմ՝ որ քեզ երկու ձեռք բըռներ եմ՝ ըսա՛ ինչո՛ւ.

Գուն որ բարեխօս ըլլաս նէ՛ ինչ հընար է՝ չընէրէ

Աստուածորդիդ իմ մեղքերըս, կամ յիշէ, յառաջ բերէ.

Գըթութեանըդ քաղցրութեանը մի անգամ համն առեր է,

Ես ցաւալի Ղուկիանոսը՝ միշտ քեզի կ'յուսայ ինչո՛ւ.

Թ

Յանկարծակի յարքայութիւն մըտնալ մըտքէս կ'անցընի,

Իմ նազելի փըրկիչըս հոն գըտնալ՝ մըտքէս կ'անցընի.

Կ'այրիմ, վառուիմ, բըռնկեր եմ՝ ես՝ անոր սիրուն համար,

Պայծառ լոյս տեսութիւնովը խընտալ՝ մըտքէս կ'անցընի.

Ինձի պէս վատ մեղաւորաց Աստուած մեծ խընամբ ունի,

Որք մընացի յաշխարհի մէջ, շուտով մը քովը տանի.

Ես անթառամ պըսակներուն՝ իրաւ՝ որ չեմ՝ արժանի,

Յընձալ սըրբոյ Հետ միատեղ՝ այդ ալ մըտքէս կ'անցընի.

Այս կենցաղըս նեղութիւններ չըկըրածըս չըմընաց.

Ա՛խ, քաղցրագութ Տիրուհիդ իմ, լոյս գըրախտին դուռը բաց,

Ինձ ներս մըտցուր, կը մորմոքամ, խելքս սնցաւ, ուշքըս գընաց.

Յիսուսէս առնել նըշան, խաչ, միտալ՝ մըտքէս կ'անցընի.

Ես մեղաւոր Ղուկիանոսըս՝ գինքս Աստուծոյ ընծայ տանիմ,

Ի՛նչպէս պիտոր հաճոյ ըլլամ, վարքէս ես այ կը գանիմ.

Աստուածածին, սուրբ Հայր Յովսէփ, ձեզի բարեխօս ունիմ,

Բարի մահուամբ խեղճուկ հոգիս՝ ձեզ տալ մըտքէս կ'անցընի.

Ժ

Մեծ բաղձանքով՝ հըրեշտակաց օթեանը կը սպասեմ՝

Շուտ հասնելու, հոտոտելու վարդ չուշանը՝ կը սպասեմ.

Ինչո՛ւ համար կ'առանձնանամ գեղերուն քէօլէները.

Ըզմայելի լուսազարդեալ ան Սուլթանը կը սպասեմ.

Հալ չը մընաց, թափէ ընկայ՝ Յիսուս փըրկչիս սիրովը,

Ե՛րբ պիտոր գըտնուիմ արդեօք իմ ցանկալիս քովը.

Անտըրտում ուրախութեան մէջ մըտցընելու ձայնովը,

Եկայք օրհնեալ Հօր իմոյ՝ աս հըրամանը կը սպասեմ.

Տէ՛, հասիր, լից իմ կարօտը՝ դու, Մարիամ, ո՛վ սէր իմ.
Աս կարօտը կ'երեւցնէ ինձի մէկ զէխիէս՝ տարի՛մ.
Պիւլպիւլի պէս՝ զար կը քաշեմ, հէրիք լամ՝ մարէմըրիմ,
Բացուելու լոյս դըրախտին՝ ոսկի գըրանը կը սպասեմ:
Աըրբերը գան Ղունկիանոսին խմցընեն անուշ գինին,
Ամէնը կերպ մը զօրաւոր մխիթարութիւն ունին.
Օգնութեան հասնին կուսանք ալ. վերափոխման օր տօնին՝
Հոգիս տալու՝ Ստուածածնայ գալըստեանը կը սպասեմ:

ԺԱ.

Գանձ է սէրդ, ինձ շընորհէ, Կոյս, փողի կարօտ մի թողուր.
Ես եուրա չունիմ, օթեանդ առ, տեղի կարօտ մի թողուր.
Ընկեր եմ վիշտ ու նեղութեան ծովերու մէջ, կը ծրիամ,
Շուտ հասցուր նաւահանգիստըս, լողի կարօտ մի թողուր:
Ի նշպէս չըլամ, հայրենական երկըրէս եմ՝ զըրկըւած,
Անտիրական ողորմիլի քէօլէները մընացած.
Ձեռքըս ծոցըս, շըլիքըս ծուռ, խեղճ աղբատ մ'եմ մոլորած,
Տար դիս քո պայծառ քաղաքըդ, գեղի կարօտ մի թողուր:
Իրաւ՝ մեծ վարձք ալ ունի, բայց ընկած վախտս է՝ կ'ուսցընեմ.
Ստուածապաշտութեան ծաղիկը՝ դըպրոց պիտի ըլլայ ըսցընեմ.
Գիտեմ, Մայր սուրբ, որ կ'ընդունիս՝ քեզի ընծայ հասցընեմ.
Վարպետութեան վարձք առնելու՝ տրդի կարօտ մի թողուր:
Ղունկիանոսին գըթած աչքով մէկ նայէ, խիստ տըկար է,
Ճառագայթս ես, ոտանց քեզ՝ իմ լոյս արեւըս խաւար է.
Վառուած սիրտըս՝ աւետաբեր հոգմերդ հովահարէ,
Դու քաղցրացու գառնութիւնըս, աղի կարօտ մի թողուր:

Կը շարունակուի:

